

1.2.1.1 Kenelle tutkija viestii

The license could not be verified: License Certificate has expired!

Kirjoitusprosessin aluksi on syytä miettiä, minkälaiselle yleisölle teksti ollaan suuntaamassa. Tätä kutsutaan ns. lukija-analyysiksi. Kohderyhmä riippuu tutkijan tavoitteista. Kohderyhmänä voivat olla saman alan tutkijat tai yliopiston opettajat ja tutkimustulokset voivat tähdätä tieteelliseen käyttöön. Toisaalta kohderyhmänä voi olla myös suuri yleisö, tiedon käytäntöön soveltajat tai tutkimuksen tukemisesta päättävät ihmiset.

Erilaisille kohderyhmille on kirjoitettava eri tavalla. Koska tutkimusta rahoitetaan paljon yhteiskunnan varoilla, on usein kohtuullista odottaa, että tutkimuksen tuottama tieto leviää asiantuntijapiirin ulkopuolellekin. Keskeistä on lukijan huomioon ottaminen. On muistettava lukijan tausta ja tiedot asiasta, jotta tietäisi, mitä pitää kertoa tarkemmin ja mitä ei.

- Lähteet on merkittävä tarkasti, jotta lukija löytää ne.
- Käytetyt termit on määriteltävä, elleivät ne ole alalla vakiintuneita ja merkitykseltään kiistattomia.
- Taulukot yms. täytyy selostaa myös tekstissä.
- Väitteet on perusteltava hyvin, koska lukija voi väittää vastaan (tekstin dialogisuus).
- Tieteellinen tieto on julkista eli tutkimusmenetelmien, kokeiden ja päättelyn täytyy näkyä tekstissä (lukijalla on oltava oikeus seurata käytettyjä päättely- ja tulkintasääntöjä).
- Käytetään neutraalia tyyliä.
- Lukijan huomioon ottamisessa ei saa kuitenkaan mennä liian pitkälle: ei saa alkaa vähätellä itseään ja työtään.

KOHDERYHMÄT:

TUTKIJAKOLLEGOILLE ja TIEDEYHTEISÖLLE kirjoitettaessa asioiden taustaa tai termejä ei tarvitse selittää laajasti, sillä he työskentelevät samojen ongelmien ja tutkimusmenetelmien parissa. Sen sijaan kohderyhmä odottaa menetelmien ja tulosten tarkkoja selvityksiä.

KÄYTÄNNÖN TÖISSÄ TOIMIVAT, ALAN PERUSTIEDOT HALLITSEVAT IHMISET ovat kiinnostuneita tutkimuksen tuottamasta konkreettisesta ja soveltamiskelpoisesta tiedosta. Sitä on tarjottava kuitenkin kriittisesti ja hyvin jäsennellysti. Kieli on pitkälti ammattikieltä.

YHTEISKUNNALLISET PÄÄTÖSENTEKIJÄT JA RAHOITUKSESTA PÄÄTTÄVÄT eivät yleensä ole alan asiantuntijoita, siksi heille on kirjoitettava selvästi ja pelkistetysti päätuloksia ja niiden merkityksiä korostaen. Mahdollisten ehdotusten perustelut on tuotava esille selvästi.

ALASTA JA TUTKIJAN TUOTOKSISTA KIINNOSTUNEILLE MAALLIKOILLE kirjoitettaessa on sisällön valintaan ja ilmaisutapaan kiinnitettävä erityistä huomiota. Lukijat eivät tunne ongelmien taustaa ja merkitystä eivätkä tutkimuksen kielenkäyttöä. Maallikoille suunnattua tieteellistä kirjoittamista kutsutaan tieteen popularisoinniksi. Popularisoinnissa on eroja eri tieteenaloilla.

Lähteet:

- Eco, U. (1995). Oppineisuuden osoittaminen eli miten tutkielma tehdään. Tampere: Vastapaino.
- Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. (2007). Tutki ja kirjoita. (13. p.). Helsinki: Tammi.
- Hurta, H. & Peltola, T. (1997). Tutkielmantekijän opas. Tampere: Tampereen yliopiston suomen kielen ja kielitieteen laitos.
- Iisa, K., Piehl, A. & Kankaanpää, S. (1999). Tekstintekijän käsikirja. Helsinki: Yrityskirjat.
- Kananen, K.-M., Mikkola, O., Niskanen, K. & Sarajärvi, N. (2008). Tieteellinen viestintä. Oppimateriaali Akateemiset opiskelutaidot -kurssilla. Saatavissa: <http://www oulu.fi/verkostovatti/materia/AOTTieteellinen%20viestint%E4.pdf> .
- Niemelä, P., Lagerspetz, K., Lagerspetz, K. & Näätänen, R. (1992). Miten kirjoitan tieteellisen artikkelin: tieteellinen kirjoittaminen ja kansainvälinen julkaiseminen. Porvoo: WSOY.

Sivun alkuun

Edellinen taso